

Ἄδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σέ μίαν ἀπό τές ἐπίτά ὑποσχέσεις πού δίδει ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας τοῦ κύκλου σας πρὸς τόν ἑαυτόν του παρουσία τοῦ Διδασκάλου του τοῦ γήϊνου καί τῶν ἀδελφῶν του πού τόν περιβάλλουν μέ ἀγάπη εἶναι, νά κάμνη πάντοτε ὀρθήν χρῆσιν τῶν Θείων Δώρων, σκέψεως καί λόγου.

Ἀσφαλῶς ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ἀπό καιροῦ θά πρέπη νά ἔχη παύση νά κάνη κατάχρησιν τῶν Θείων αὐτῶν Δώρων καί νά κάνη ὀρθήν χρῆσιν πρὸς Δόξαν καί χαράν τοῦ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ.

Τί γίνεται μέ τὴν ὀρθήν χρῆσιν τῶν Θείων αὐτῶν Δώρων, τῆς σκέψεως καί τοῦ λόγου. Πρῶτον, ποῖα ἢ σχέσεις μεταξύ σκέψεως καί λόγου καί ποῖα ἢ διαφορὰ τῶν, ἂν ὑπάρχη καμμιά;

Γιὰ νά μπορέσωμεν νά ἀντιληφθοῦμεν τὴν ποιότητα καί τὴν σχέσιν ὡς καί μιά μερική διαφορὰ μεταξύ σκέψεως καί λόγου, θά πρέπη νά ἐρευνησωμεν πῶς οἱ ἄνθρωποι γύρω μας καί ἀσφαλῶς ὁ καθένας ἀπό σᾶς εἰς τὸ παρελθόν ἔκαμνεν χρῆσιν τῶν Θείων αὐτῶν Δώρων σάν κοινός ἄνθρωπος, καί κατάχρησιν φυσικά.

Ἐἶχε στό παρελθόν ὁ ἄνθρωπος πάρεῖ γνῶσιν τοῦ περιβάλλοντός του, δεχθῆ ἔντυπώσεις τοῦ περιβάλλοντός του γνωρίζει τές σχέσεις του μέ τοὺς συνανθρώπους του, τοῦ περιβάλλοντός του, μέσον τῶν πέντε αἰσθήσεων καί ὀπωσιήποτε εἶχε καλλιεργήσει τές σχέσεις αὐτές μέ συνανθρώπους του, τοῦ περιβάλλοντός του καί μέ κάποιον ἄλλον τρόπον συναισθηματικόν, ψυχικόν, πέραν τῶν ἔντυπώσεων πού δίδουν οἱ πέντε αἰσθήσεις, τῶν κραδασμῶν ἐκείνων πού λέγομεν ἔλξιν, πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ ἀγάπη στό πιδ χαμηλό της στάδιο μέσα εἰς τὴν παχυλὴν ὕλην.

Μελετοῦμεν τόν κοινόν ἄνθρωπον μέσα στά φαινόμενα αὐτά καί βλέπομεν ὅτι, οἱ σχέσεις του μέ τὰ πράγματα καί μέ τοὺς ἀνθρώπους, ἐπηρεαζόταν καί ἐπηρεάζεται καθημερινῶς ἀπό τόν βαθμόν πού τὰ πράγματα καί οἱ ἄνθρωποι καί τὸ περιβάλλον ἐπηρεάζουν ἐκεῖνον συναισθηματικά καί ἀπό τόν τρόπον πού διεγείρουν μέσα του ἐπιθυμίες καί τὴν ἐπανάληψιν, ἥδη, σκέψεων πού ὑπάρχουν μέσα εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν του.

Σκέψων. Ὑπό ποίαν μορφήν τώρα; Προσέξετε εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ὅτι ὑπάρχη εἰς τὸ ὑποσυνείδητον ἑνός ἀνθρώπου καί τὸ ἀνασύρει, μιά σκέψις ὡς θά ἔλεγα, ταυτοχρόνως ἐπαναφέρει μπροστά στήν σκηνὴν πού ὀνομάζομεν μνήμη καί ἔνα εἶδωλο, μιά εἰκόνα καί τὴν λέγομεν σκέψιν γύρω ἀπό αὐτό ἢ ἐκεῖνο τὸ ἀντικείμενο κλπ. Καί ὁ ἄνθρωπος ἔχει τώρα κάποιον μέσον νά ἐκφρασθῆ, νά ἐκφράσῃ τόν ἑαυτόν του στό περιβάλλον του, νά συνεννοηθῆ μέ τοὺς συνανθρώπους του.

Τώρα, εὐρισκόμεθα σ' ἕναν ἄλλο σημεῖο μελέτης. Ὁ ἄνθρωπος πού δέν διαθέτει τὴν κοινήν διάνοιαν, τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου, σήμερα στό περιβάλλον μας, δέν μπορεῖ νά σκέπτεται, δηλαδή, νά δημιουργῆ καί νά προσηλῶνεται σ' αὐτά τὰ εἶδωλα ἢ τές εἰκόνες ἢ τές ἔννοιες πού ὀνομάζομεν σκέψεις καί σάν ἀρχὴ νά τές ἐπεξεργάζεται καί νά τές τοποθετῆ εἰς τὸ μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του πού ὀνομάζεται ὑποσυνείδητο, εἴτε μέ ἕνα νέον ἐρεθισμόν νά ἀνασύρῃ ἀπό τὸ ὑποσυνείδητον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν σάν μνήμη καί νά κάμνη τὸ παρελθόν παρόν, νά ξαναζῆ, καί μέ τόν τρόπον αὐτόν νά ἐκφράζῃ τὴν ἑαυτόν του πλέον σάν Βούλησιν.

Πῶς; Πῶς θά τὰ κάμνη αὐτό; Πῶς θά ἀνασύρῃ ἀπό τὸ ὑποσυνείδητο τὰ εἶδωλα, ἢ τές εἰκόνες, ἢ τές ἔννοιες πού ἔχει ἀποτυπώσει εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν του πού τοῦ ἔδωσαν μίαν κάποιαν εὐχαρίστησιν ἢ μιά κάποιαν ἀπογοήτευσιν, θλίψιν;

Μέσον τοῦ διαλογισμοῦ, ἀσφαλῶς σέ μελλοντικά μαθήματα, θά μελετήσωμεν ὅλα τὰ στάδια τοῦ διαλογισμοῦ ἀπό τὴν στιγμήν πού μποροῦμεν νά ἀνασύρωμεν ἀπό τὸ ὑποσυνείδητον τὴν ὅλην πορείαν τοῦ διαλογισμοῦ μέχρι τῆς ὠριμάνσεως τῆς σκέψεως. Αὐτό τὸ κάνει ὁ ἄνθρωπος καί εἶναι θεῖον δῶρον, διότι τοῦ ἔδωθη τὸ Νοητικόν σῶμα, καί οἱ κραδασμοὶ αὐτοῦ τοῦ Νοητικοῦ σώματος μέσον ὅπως εἶχα πῆ σέ προηγούμενα μαθήματα τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Νοητικοῦ σώματος καί συγκεκριμένως τοῦ.

Ἀποτυπωτικοῦ, Κινητικοῦ καὶ Δύσθησιακοῦ Διθέρος τοῦ Νοητικοῦ σώματος, τοῦ δίδει τὴν ἱκανότητα νὰ ἀναπλάθῃ, εἰκόνας καὶ εἴδωλα καὶ ἔννοιας καὶ νὰ ζῆ.

Πῶς ζεῖ μὲ αὐτά; Χρειάζεται μελέτη, τὸ ἔχετε κάνει χιλιάδες φορές ὑποσυνείδητα, γνωρίσατε τὸ εὐχάριστο καὶ τὸ δυσάρεστο. Τώρα θὰ ἀρχίσετε μὲ τὴν μελέτην σας εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐρευνᾶτε τὸ κάθε τι ποῦ ἀφορᾷ αὐτὸ τὸ φαινόμενον. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ ἓνα ζῶον τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ὅσον κι' ἂν τὸ θεωροῦμεν ἐξευγενισμένο ζῶο, ἔστω καὶ νὰ πλησιάζῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Μόνον ὁ ἄνθρωπος διαθέτει τὸν Νοῦν, τὴν ὑπερουσίαν Νοῦ, τὸ Θεῖον δῶρον ποῦ θὰ μορφοποιήσῃ σὲ σκέψιν καὶ μετὰ, λόγον. Τὸν λόγον τώρα θὰ τὸν δοῦμεν ἀπὸ δύο πλευρές. Ὁ λόγος ἀπὸ τὴν μίαν πλευρᾶν, καλύπτει ὅλον τὸ πεδίον τὸ προαναφερθέν, δηλαδὴ τὴν δημιουργίαν τῆς σκέψεως. Διότι λόγος θὰ πῆ Νοῦς ἔκφρασις καὶ ὄχι ἀπλῶς ἡ μορφοποιήσις τῶν σκέψεων σὲ ἦχους. Κι' αὐτὸ εἶναι λόγος, ἡ φωνή, οἱ λέξεις, οἱ φράσεις, ἡ ὀμιλία, ὁ λόγος. Καὶ αὐτὸ Θεῖον δῶρον. Ὁ ἄνθρωπος μπόρεσε μέσον τῶν ἦχων νὰ ἐκφράζῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ νὰ ἐκφράζῃ σκέψεις καὶ ἔννοιας, νὰ περιγράψῃ μὲ κάποιον τρόπον, ἂν καὶ σήμερα πολὺ πτωχόν, καὶ τὰς σκέψεις του καὶ τὸ ὅτι αἰσθάνεται, ἂν καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ βρῆ ὅτι μπορῆ νὰ συνεννοηθῆ μὲ τοὺς συνανθρώπους του τηλεπαθικῶς ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὸν χῶρον, μόνον μέσον τῆς καθαρῆς σκέψεως χωρὶς νὰ μεσολαβῆ ἡ δόνησις τοῦ ἀέρος καὶ νὰ γίνεταί ἦχος, λέξεις, ὀμιλία. Ὡστόσο ὅμως τώρα, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πάνω στὸν Πλανήτη ἔχουν βρεῖ τὸν τρόπον αὐτὸν καὶ ὁ καθ' ἓνας ἓναν δικόν του τρόπον νὰ μεταχειρίζεται αὐτοὺς τοὺς ἦχους καὶ νὰ δημιουργῆσῃ ὁ καθ' ἓνας λαὸς τὴν δικήν του γλώσσαν, ὡστόσο καὶ τὴν δικήν του νοοτροπίαν.

Οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας θὰ μελετήσουν αὐτὰ τὰ φαινόμενα. Τί εἶναι μιὰ νοοτροπία ἑνὸς λαοῦ, μιᾶς κοινωνίας, μιᾶς κοινότητος; Καὶ εἶναι ἓνα χαρακτηριστικὸν κοινόν τοῦ ὑποσυνειδήτου ὁμάδος ἀνθρώπων.

Σὲ ἐπόμενα μαθήματα θὰ δοῦμεν, ποῖα ἡ ἐπίδρασις τοῦ ὑποσυνειδήτου ἐπὶ τῶν Θεῶν αὐτῶν δώρων, σκέψεως καὶ λόγου, πῶς ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ τὸ ὑποσυνείδητον καὶ ἀνεπηρέαστα νὰ κάμῃ ὀρθὴν χρῆσιν τῶν Θεῶν αὐτῶν δώρων.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Γύμνασμα.

Βαθειές εἰσπνοές, ὡστόσο ἄνετες ποῦ νὰ μὴ σᾶς κουράζου. Βαθειές εἰσπνοές ἄνετες, χωρὶς προσπάθειαν, χωρὶς ἔντασιν ποῦ νὰ κουράζῃ μὲ ἓναν πολὺ, πολὺ χαλαρὸν τρόπον, αἰσθάνεσθε μέσα σὲ ὀλόκληρον τὸ ὑλικόν σας σῶμα, ὀλόκληρον τὸ ὑλικόν σας σῶμα, ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν πελμάτων τῶν ποδιῶν, καὶ τῶν δακτύλων τῶν ποδιῶν. Βαθειές εἰσπνοές, ἄνετα καὶ αἰσθάνεσθε μέσα σ' ὅλον τὸ σῶμα σας χαλαρά, ἄνετα, ξεκούραστα χωρὶς νὰ διακόπτετε ὅμως τὴν προσήλωσιν αὐτῆν.

Μπορεῖτε μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν νὰ εἴσαστε συγκεντρωμένοι γιὰ ὧρες χωρὶς τὴν παραμικροτέραν κούρασιν, μᾶλλον νὰ ξεκουράζεσθε. Πλήρη χαλάρωσιν ὅλων τῶν ὀργάνων τοῦ ὑλικοῦ σας σώματος. Κανένας μῦς δὲν εἶναι τεντωμένος πλήρης χαλάρωσις. Αἰσθάνεσθε ὅτι εὐρίσκεσθε μέσα στὸ ὑλικόν σας σῶμα τὸ ὅποῖον δὲν σᾶς κρατεῖ εἶναι δικό σας καὶ εὐρίσκεσθε μέσα ἄνετα.

Ὅλα εἶναι χαλαρά καὶ ὀλόκληρο τὸ ὑλικὸ σῶμα εἶναι στὴν διάθεσιν μόνον τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, νὰ ἐκτελῆ τὰς λειτουργίας τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Ἐσεῖς εἴσθε ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ σώματος μὲν, ἀλλὰ ἀμέτοχος.

Τώρα μέσον τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος βλέπετε χωρὶς καμμίαν προσπάθειαν ἓνα ὀλόκληρο φῶς νεφέλωμα μέσα στὸ ὑλικὸ σας σῶμα ζωϊκότητα - αἰθερικότητα, ποῦ εὐρίσκεται πάντοτε μέσα στὰ Σύμπαντα, ὄχι στὸν Χῶρον, σὲ Σύμπαντα, μέσα στὰς καταστάσεις, εἶναι φαινόμενον τῆς Ζωῆς τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι, Εἶναι, ἡ πνοή τῆς Ζωῆς, εἶναι ἐκεῖνο ποῦ σᾶς δίδει μέσα στὰ Σύμπαντα τὴν Αὐτάρκειαν. Δὲν ὀμιλῶ γιὰ τὴν πλήρη Αὐτάρκειαν τοῦ ἑαυτοῦ σας ἀλλὰ τὴν Αὐτάρκειαν ποῦ σχετίζεται μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνάγκης μέσα εἰς τὴν Ζωήν.

Θέλετε ὀλόκληρον τὸ ὑλικόν σῶμα τώρα νὰ εἶναι μέσα σὲ μιὰ πλήρη ὑγείαν, τὸ ἴδιο καὶ τὸ Ψυχικὸ σας σῶμα. Τὸ Ψυχικὸ σῶμα τώρα εἶναι ἥρεμο. Εἴσαστε μέσα στὴν Λογοῦκή γαλήνη. Βλέπετε τώρα λευκογάλαζο φῶς ταυτοχρόνως μὲ τὸ ὀλόλευκο φῶς ποῦ εἶναι τὸ Ψυχικὸ σας σῶμα σὲ πλήρη γαλήνη, πλήρη γαλήνη.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".